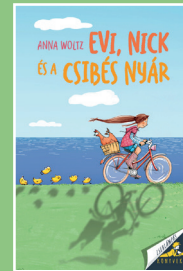

ZSEBLÁMPÁS KÖNYVKIHÍVÁS

Anna Woltz: Evi, Nick és a csibés nyár

OLVASD EL! »

A NAGYNÉNÉM UTÁLJA A SZŐRÖS ÁLLATOKAT

Hirtelen ott termett egy fekete nyúl. Nem tudom, honnan került elő. Felugrott az alacsony asztalkára, és majszolni kezdte a menyasszonyi csokrot. Az esküvőkről nem tudok sokat, de a növényekről annál inkább.

– Nem szabad! – figyelmeztettem. – Az a nagynéném csokra!

Azért menekültem a félhomályos szobába, mert kinn túl nagy volt a nyüzsgés. A négy bátyám öltönyben focizott a réten. Apám a rózsakapuval volt elfoglalva, anyám az unokatestvéreimmel beszélgetett. Van belőlük ötven, mert az én rokonságomban legalább öt gyerek jut minden családra.

Én csak egy gyereket szeretnék. Leginkább lányt, mert fogalmam sincs, mit lehet kezdeni a fiúkkal. És az én lányomnak sosem kell majd más gyerekekkel beszélgetnie. Annyi háziállata lehet, amennyit csak akar. Lesz egy lombháza, és azt is meg fogom engedni, hogy ott aludjon.

A menyasszonyi csokorból zöld ágak lógtak ki. A nyúl már hármat megevett belőlük. Ez így nem mehet tovább, a végén még engem fognak hibáztatni!

– Te nyúl! – kiáltottam. – Hagyd abba az evést!

De nem hallgatott rám. Odaléptem az asztalhoz.

– Akkor felveszlek!

A nyúl zavartalanul rágcsált.

– Én megmondtam!

A kezem becsúsztattam a selymes hasa alá. Az emberektől néha szoktam félni. Az állatoktól soha.

A nyúl nehezebb volt, mint gondoltam. Nehéz, meleg és puha. Érezni lehetett, hogy dobog a szíve. Az arccal hozzásimultam hosszú füleihez, és visszatartottam a lélegzetem. Egy pillanatig az enyém volt.

– Flora!

Annyira megijedtem a nagynéném hangjától, hogy majdnem leejtettem a nyulat.

– Mi a...

A nénikém már felvette a fehér ruháját. Sötét haja fel volt tűzve. Egy függönydarab lógott a feje tetejéről, és leomlott a hátára. Jól nézett ki, de a ruha nem lehetett túl kényelmes. Alig bírt benne mozogni. Lassan, óvatosan megfordult.

– Flora unokahúgom egy fekete nyulat tart a kezében! – sipította a mögötte gyülekező embereknek. A hangjával nem óvatoskodott. Mondjuk, az nem is tudta elszakítani a ruháját.

– Épp csak felvettem – feleltem halkán. – Elkezdte enni a csokrotat.

Nina nénikém megint fordult egy félkört.

– És ez a nyúl felzabálta a csokromat! – sipította még hangosabban. – Megette a liliomaimat!

Nyugtalanul körbenéztem. Nem szeretem a kiabáló embereket. Szerencsére a kartondoboz, amiben a csokor érkezett, még ott volt a szobában. Óvatosan beleraktam a nyulat, és rátettem a fedelét.

Nina szeme ekkor kerekedett ki igazán.

– Ez a nyúl kakál!

Szerintem még Japánban is hallották, nem csak kinn, a folyosón. De ott legalább szerencsére nem értették.

– Flora ruhája csupa szőr! – kiabálta a nénikém. – A koszorúslányom egy vadállattá változott, pedig én utálok mindent, ami szőrös... – rázta a fejét, mire a függönye is libegni kezdett. – Egy félig felzabált csokorral kell az oltárhoz lépnem?

Majdnem mondtam neki, hogy nem kell egy félig felzabált csokorral az oltárhoz lépnie. Lépjen inkább oltárhoz a vőlegényével! A kopasz Hansszal. Most ébredtem rá, hogy milyen előnyökkel jár Hans kopaszsága. Például tökéletesen illik egy olyan menyasszonyhoz, aki mindent utál, ami szőrös.

Ezt akartam mondani, amikor Nina oldalra lépett, és megláttam a mögötte álló embereket. Egy nagyon szőke nőt és egy nagyon szőke férfit. Velük már találkoztam tegnap, amikor a koreográfiát gyakoroltuk az esküvőre.

Lehajtottam a fejem, és elvörösödtem. A férfi és a nő a puffos ujjú, rózsaszín ruhámat nézte. És a puha, fekete szőrt a hasamon. Úgy néztem ki, mint a vattacukor. Egy nagy adag, szőrös vattacukor.

– Nina, drágám, te gyere velem! – húzta magával a szőke nő a nénikémet. Ebből is látszott, hogy ezen az esküvőn ő a főnök. Aztán még hátranézett.

– Nick, te pedig, kérlek, gondoskodj Floráról!

– Rendben! – felelte egy vidám hang.

Csak ekkor vettem észre, hogy egy fiú is kinn áll a folyosón. Az öltöne pont olyan sűrű és jól vasalt volt, mint az apjáé. A haja olyan szőke. A nyakkendője pedig olyan kék, mint egy búzavirágokkal teli mező felett az ég.

Engem nem kérdezett senki, akarom-e, hogy ez a fiú gondoskodjon rólam. A felnőttek eltűntek, és otthagytak a jóképű Nick és a bedobozolt nyúl társaságában.

GONDOLD ÁT ÉS VÁLASZOLD MEG!

Milyen állat majszol bele a menyasszony csokrába?

Neked van háziállatod? Ha igen, milyen állat? Ha nincs, melyet szeretnél?

Neked van testvéred? Ha igen, mit szeretsz benne a legjobban?
Ha nincs, akkor a legjobb barátodban mit szeretsz a legjobban?

Te szereted, ha sok ember van körülötted? Vagy inkább egyedül érzed jól magad, mint Flora?

Voltál már esküvőn? Ha igen, mi tetszett a legjobban? Ha nem, mire vagy a legkíváncsibb?

Te szereted, ha sok ember van körülötted? Vagy inkább egyedül érzed jól magad, mint Flora?

Voltál már esküvőn? Ha igen, mi tetszett a legjobban? Ha nem, mire vagy a legkíváncsiabb?

